

అవసరం

ముఖం వేలాడేసుకొని ఇంటికొచ్చిన భర్తను చూసి పరిస్థితినినర్థం చేసుకుంది భాగ్య భర్తతో మానంగా గదిలోకి నడిచింది. భర్తముఖం లోని ఆవేదనర్థం చేసుకుంది

“ఎందుకండీ అంతగా బాధపడతారు. అదే దొరుకుతుంది. ఉద్యోగం మెల్లగా.. ఓదార్చింది భాగ్య.

“బహారేళ్ళనుంచి కాలికి బట్టగట్టకుండా తిరుగుతున్నా నాకీ జన్మలో ఉద్యోగం దొరికేయోగం లేనట్టుంది.. అంటూ మంచంలో కూర్చున్నాడు మూర్తి.

“ఎందుకండీ అంత వైరాగ్యం? వెనుకో ముందో అదే దొరుకుతుంది నిరుత్సాహ పడ్డొద్దు అంది భర్తప్రక్కలో కూచోని ముఖంపై ముఖం పెట్టి భాగ్య.

“నాతోపాటు నిన్ను కూడా కష్టపెడుతున్నాను భాగ్యం. నన్ను చేసుకొని నువ్వేం సుఖపడ్డావు..? అన్నాడు బాధగా మూర్తి.

..అలాంటి మాటలనొద్దని మీకెన్ని సార్లు చెప్పాను? నాకిప్పుడేం తక్కువయింది? అని భాగ్య మూర్తిని లెమ్మని భోజనం వడ్డించింది. బుజ్జగిస్తూ భర్తతో అన్నం తినిపించింది చేయికడుక్కొని మంచంలో పడుకున్నాడు మూర్తి. పొద్దంతా తిరిగి అలసిపోయిన మూర్తి తొందరగానే నిద్రలో మునిగిపోయాడు. భర్త ప్రక్కలో పడుకున్న భాగ్యకు నిద్రరావడం లేదు.... లేచి కూర్చోని అమాయకంగా నిద్రపోతున్న భర్త ముఖంపై ముద్దుపెట్టుకుంది. ఆమె దృష్టి మంచం ప్రక్కనే పడివున్న మూర్తి డైరీపై పడ్డది. వద్దనుకుంటూనే డైరీ చేతిలోకి తీసుకుని పేజీలు తిరిగేయసాగింది.

జనవరి 84

“భాగ్య నా జీవితంలోకి ప్రవేశించి సరిగ్గా రెండేళ్ళయింది. ఒక్క రోజు కూడా నోరు విడిచి ఏమీ అడుగలేదు. నిరుద్యోగినైన నాతో ఆమెం సుఖపడ్తుంది? నన్ను సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకుంది అలాంటి భార్య దొరకడం నిజంగా నా అదృష్టమే”

పిబ్రవరి... 84

“ఐదేళ్ళపైగా ఉద్యోగం కొరకు తిరిగి తిరిగి అలసిపోయాను. ఉద్యోగమొచ్చే సూచనలు కనబడటం లేదు. అమ్మానాన్నలు మిగిల్చిన ఆస్తి పాస్తులేం లేవు. బ్రతికేదెలా?

పిబ్రవరి... 84

ఉద్యోగం కొరకు అడ్డమైన వాని కాళ్ళల్లా పట్టుకున్నాను అయినా పలితం శూన్యం ఈ నిరుద్యోగ సంద్రంలో ఎంతకాలమని ఈదాలి? దరిజేరడం తన వల్ల కాదా?

మార్చి 84

పైరవీకారిని తీసుకెళ్ళి బ్లాక్ ప్రెసిడెంట్ రాజిరెడ్డిని కలిసాను. ఇంటిముందు గంటల తరబడి ఎదురు చూసాను. పూజో మునిగున్న తను బయటకు రావడానికి 2 గంటల పైగా పట్టింది. నన్ను చూడగానే ముఖం చిట్లించాడు. తనను విసిగించొద్దని కసురుకున్నాడు. అమూల్యంగా ప్రవర్తించి రేపు రమ్మన్నాడు.

ఈ రోజు మళ్ళీ బ్లాక్ ప్రెసిడెంటు దగ్గరి కెళ్ళాను వెంటాల్చిన పైరవీకారికి తాగించాను .. తినిపించాను. బ్లాక్ ప్రెసిడెంటు ఉద్యోగాల్లేవు ఇప్పుడు కాదన్నాడు. మూడేళ్ళ క్రితమిచ్చిన నా డబ్బు వాపసివ్వమన్నాను. నన్నే ఉరిమురిమి చూసి కొట్టినంత పని చేశాడు. నీ బిసాయి దెంత? నీ డబ్బు బిసాయిదెంతన్నాడు, తిట్టి పంపించాడు.

ఏప్రిల్ ... 81

“జిల్లా పరిషత్ చుట్టూ మూడేలుగా తిరుగుతూనే వున్నాను. అందులోని కొందరు L.D.C లతో పరిచయ మయ్యింది. నేను కనబడగానే హోటల్ కు లాక్కెలుతారు. డబ్బుల్లే వున్నా వీసరు. జేబులు కలిచేస్తారు. జేబులో చేతులు పెట్టి ఉన్నదంతా లాక్కుంటారు. కోపం వచ్చినా వాళ్ళ వల్ల ఏదైనా పనిగావచ్చని ఆశ.

జూన్ — 84

చదువుకోకున్నా బాగుండేది? కూలిపనై నా చేసుకునేవాన్ని. ఇప్పుడదీ చేతగాదు. అమ్మానాన్నలు చనిపోయి సుఖపడ్డారు. ఊల్లో వున్న కొద్దిపాటి ఆస్తుమ్మకొని ఈ పట్టణానికొచ్చి దాదాపు సంవత్సరమయింది ఉన్న డబ్బంతా ఖర్చయి పోతుంది. భాగ్య ఎంత పొదుపుగా ఖర్చు చేసినా కూర్చోని తింటే ఎంతకాలమని ఆగుతుంది? ఉన్న ఈ 3,4 నెలయిపోతే చిప్పలే గతి —

జూన్ — 34

పాపం భాగ్యను కష్టపెడుతున్నాను. అమె అన్ని కొక్కెలూ అణచుకుంటూ నాతో అడ్డనవుతుంది. తిరిగి తిరిగి ఎంత రాత్రి వచ్చినా చిరునవ్వుతోనే ఆహ్వానిస్తుంది. అమె నాకు దేవతే. భాగ్య కళ్ళనుండి బొటా బొటా కన్నీళ్లు కారుతున్నాయి. పేజీలు తిరిగేసింది,

జులై ... 84

ఎంప్లాయిమెంటు ఆఫీసు చుట్టూ, ఆఫీసుల చుట్టూ తిరగలేక విసుగస్తుంది. పోర్టునలేస్తే ఇదేవేట. ఈరోజు పద్దెనిమిదో ఇంటర్వ్యూకు అటెండయ్యాను. ఫలితం శూన్యం. నాకున్న డిగ్రీ చదువు బుక్కెడు కూడైనా డెట్టలేకపోతుంది నాలో అన్ని విదాల సహకరిస్తున్న నాభార్య నేలా పోషించాలి? చీ ఎంత ఆసమర్థపు బ్రతుకు? ఓ బట్టల దుకాణంలో గుమాస్తాగా చేరుతానంటే చదువుకున్నవాళ్ళు వినరు వద్దన్నాడు. ట్యూష

న్చెప్పి బ్రతుకుదామన్నా అక్కడా పోపే. ఓ ప్రైవేటు పాఠశాలలో సంప్రదిస్తే నాలుగైదు నెలల వరకు వీలుగాదన్నాడు. తుదకో కిరాణా దుకాణంలో నెలకు 200/- చొప్పున నెల రోజుల తర్వాత చేరమన్నాడు, అదీ తాను పదవ తరగతి మాత్రమే చదివానని అబద్ధమాడితే ఆసేటు ఏలా తిట్టినా పడాలి. ఇక ఆ దుకాణంలో చేరక తప్పేట్లు లేదు.

సెప్టెంబర్ ... 84

మొన్నిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో ఆఫీసర్ కొంత బాగా మాట్లాడాడు. ఫలితముంటుందేమోనని ఇంటి కెళ్ళాను. అతడు నిస్సిగ్గుగా కోరాడు... నా రక్తం కుతకుత ఉడికింది. వాన్ని చంపాలన్నంత కోపమొచ్చింది. బలవంతంగా కోపాన్నణచుకొని బయటకొచ్చాను. నా దయనీయ స్థితి. నాసరాగా చేసుకొని అంత నీచమైన కోర్కె కోరుతాడా? రాస్కెల్...

ఇక చదువలేక పోయింది భాగ్య ఆమెకు హృదయంపై సుత్తితో కొట్టినంత బాధ. మనుషుల దిగజారుడు తనాన్నసహ్యించుకుంది. తల నొప్పిగా వుంటే చేతులతో పట్టుకుంది. కొద్దిసేపాగి మళ్ళీ పేజీలు తిరిగే యసాగింది

అక్టోబర్ ... 84

నా పరిస్థితి నాకే బాదాకరంగా వుంది. సేటు దగ్గర 200- / జీతానికి చేరాను. ఎన్నో అవమానాల నెదుర్కొంటున్నాను. భాగ్య ఎంత బాధపడుతుందో? నాలాంటి కోట్లాది మంది పరిస్థితి ఈ దేశంలో ఇలాగే వుందేమో, ఒక్కొక్కసారి ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనిపిస్తుంది. కాని నాతో జీనితల ముడిపడ్డ భాగ్య కన్యాయం చేసినట్లవుతుందేమో.

డై రీమూసి కళ్ళవెంట కారుతున్న నీటిని తుడుచుకుంది భాగ్య. భర్త ప్రక్కలో ఒరిగింది భర్త ఇటు ప్రక్కకు కదిలాడు. ఆప్యాయంగా మూర్తిపై చేతులేసి దగ్గరకు తీసుకుంది. ముఖంపై ముద్దు పెట్టుకుంది. రకరకాలుగా ఆలోచించుకొని ఒక స్థిర నిర్ణయానికొచ్చింది

క రెంటాపీసు నుంచొచ్చిన ఆపాయింట్ మెంటార్డర్ ను చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు మూర్తి. భార్యకు చూపి సంతోషంగా చెప్పాడు... భార్యను ముద్దులో ముంచాడు. రెండు చేతుల్తో ఎత్తుకొని గిరగిరాతింపాడు తెల్లవారే పోయి డ్యూటీలో చేరాడు .. ఆపీసర్ గారికి నమస్కరించాడు. తన కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు కొద్ది రోజులు గడచాయి. కాని భార్యలో ఏదో మార్పు గమనిస్తున్నాడు మూర్తి ఉద్యోగం వచ్చి తర్వాత సంతోషంగా ఉండటానికి బదులు ఏదో పోగొట్టుకున్న దానిలా ఉంటుంటుంది అతనికి బాధాకరంగా వుంది... అతనికి కారణం బోధపడటంలేదు. భార్య నడిగినా చెప్పడంలేదు. ఓ రోజు గాడనిద్రలో నుండి మెలకువొచ్చి భార్యపై చేయివేయపోయేసరికి ప్రక్క భాళిగా వుంది. చీకట్లో భార్య కనిపించింది... ఆమె చేతిలో ఏదో పొట్లం. హఠాత్తుగా లేచి స్విచ్ వేసాడు. భాగ్య పొట్లంలోని ట్యాబ్లెట్లను మిరింగబోతుంది. మూర్తి గబాలున ఆమె చేతిలో పొట్లం గుంజుకున్నాడు. అవి నిద్రమాత్రాలు భార్య చేస్తున్న ప్రయత్నం అతని కర్థమయింది కడుపునిండా దుఃఖముతో గుడ్ల నిండా సీళ్ళతో శోకమూర్తిలా వున్న భాగ్యను చేతుల్లోకి తీసుకొని

“ఇదేం పని భాగ్యం? ఏమైంది నీకు? అని ప్రశ్నించాడు మూర్తి... పెల్లుబికి వస్తున్న దుఃఖముతో భోరున ఏడ్చింది భాగ్య. ఆమె కిన్నీటితో మూర్తి బనీనంత తడిసింది. ఆమె నోదార్చి—

“ఏమైందమ్మా చెప్పు అని బుజ్జగించాడు మూర్తి.

ఇరవై రోజులుగా తనలో తానే కుమిలిపోతూ దాచిన రహస్యం బయటపెట్టడం తప్పలేదు భాగ్యకు.

“ఆరోజు మీ డయిరీ చదివాను.... అందులో మీ ఉద్యోగం కొరకై నన్ను కోరిన ఆపీసర్ సంగతి తెలుసుకున్నాను... ఉద్యోగం లేక మీరు పడుతున్న నరకయాతనను దృష్టిలో వుంచుకున్నాను... నేనేమైనా సరే మీకు ఉద్యోగం రావాలని కోరుకున్నాను. ఆ ఆపీసర్ గారికి నా తనువు

నర్పించాను. తత్పలితమే మీకు ఉద్యోగం రావడం. కలుషితమయిన శరీరంతో మీకు బాధగా ఉండలేను నన్ను చాపనివ్వండి అని భోరున ఏడ్వసాగింది బాగ్య

బాధ్య మాటలు విన్న మూర్తికి భూమి బద్ధలౌతున్నట్టు తానందు లోకి కూరుకు పోతున్నట్టు తోచింది. అతని కండ్లు చంద్ర నిప్పుల య్యాయి .. క్రోధం పెల్లుబికి వచ్చింది. పళ్ళు పటపట కొరికాడు అతని కోపం అలనాడు భర్త ప్రాణాలకై యమున్ని వెంబడించిన సావిత్రిలా తన ఉద్యోగం కోసం తన సర్వస్వాన్నర్పించిన బాగ్యపైకాడు.. తన లాంటి నిరుద్యోగుల నిస్సహాయ పరిస్థితి నాసరగా తీసుకొని నైతిక విలువలకే తిలోదకాస్తు పశుజాతికంటే హీన గా ప్రవర్తిస్తున్న అపీసర్ లాంటి రాక్షసుడిపై బలవంతంగా కోపాన్ననుచుకొని ..

“బాగ్యం! చాపవల్సింది నీవుకాదు — నీపై చేయేసిన ఆ పంది — నీవు పతితవు కావు నా కోసమే పుట్టిన దేవతవు. అని కత్తి తీసుకొని బయటకు పోవోయాడు మూర్తి

భర్త కళ్ళను గట్టిగా డెనవేసుకొని అతని ప్రయత్నాన్నాపింది బాగ్య.

సాహిత్య దుందుభి మాసపత్రిక 1985

—